1873. V. évfolyam. | 9. szám. | Kedd, január 14.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok semadatnak vissza.

A bankügyi tárgyalások.

*** Régi szokás a mi kormányunknál, hogy az ország életbevágó ügyeiben létre jött okmányokat hiven őrzi a — történelem számára, s tartózkodik azokat a jelenkor embereinek feltárni.

Igy történhetett aztán, hogy a bankügyi targyalásokra vonatkozó okmányokat csak most van alkalmunk először látni. Pedig régi dolgok már ezek, habár érdekökből semmit nem veszitenének is.

Ez okmányok — fájdalom — nem egyebek, mint a mi kiskoruságunknak, Bécstől függésünknek hatalmas bizonyitványai.

De beszéljenek a száraz tények.

Kerkápoly igen korlátoltan szabta meg a maga kivánalmait, s kijelenté, hogy a végleges egyezmény a bankkal csak az osztrák miniszterium s az osztr. reichsrath közbejöttével eszközölhető, s az erre vonatkozó tárgyalásokkal párhuzamosan kellene haladnia a valuta helyreállitására vonatkozó tárgyalásoknak. Mig azonban ez megtörténhetnék, hajlandó a miniszter ideiglenes egyezményt kötni, mely szerint a bankprivilegium mostani tartama 1876 végéig lenne érvényben. A magyar minisztertanács által e részben megállapitott terv fővonásai a következők: A kormány magára vállalja, hogy a bankprivilegium a bank kizárólagos jegykibocsátási joga, s e bankjegyek kényszer árfolyamának, valamint a bank jelenlegi alapszabályainak elismertetését a magyar országgyülésnél kieszközli. Ezzel szemben a bank a magyar korona tartományai részére, a jelzálogkölcsönre forditott összegeken kivül, oly dotatiót léptet életbe, mely az osztrák dotatióhoz képest ugy viszonylik, mint a közösügyek költségeire vonatkozó arány. Ezenkivül felállitandó Pesten a külön igazg. mely csak a részvényesek közgyülésétől függ s a magyar kormány felügyelete alatt működik. Ha ezen ideiglenes egyezmény létre jő, a magyar kormány biztositja a végleges egyezményre vonatkozó tárgyalások azonnali megkezdését.

Látni való, hogy ezek oly föltételek, a melyek teljesitése legkevésbé sem csorbitaná az osztrák nemzeti bank jogait

Azonban a mindenható bank ez óhajokra is elutasitólag felelt.

Hangsulyozta ugyan minden alkalommal, hogy Magyarországot kiváló kegyben óhajtja részesiteni, sőt a ravasz sógorok azt is állitják, hogy a bank „hazánk érdekeire mindig tekintettel volt." Tudjuk. De meg is elégedtünk vele. —

Az e tárgyban váltott sürgönyök sorozatán veres fonálként huzódik keresztül a bizalmatlanság, mely a bank és Kerkápoly közt létezik. A bank, mint valami hatalom, igyekszik magát feltüntetni, mig Kerkápoly ugy beszél, mint ha koldusalamizsnát kérne.

Igazán, bámulatos az a türelem, mely a mi pénzügyminiszterünknek sajátja. Ő — ugy szólván — dédelgette az osztrák bankot, hogy valamiképp „alázatos" kérései által meg ne sértse, s a bank Kerkápoly jelentéktelen kivánalmait mindannyiszor — visszautasitá.

Pedig a mi pénzügyérünk óhajainál sokkal többet kiván az ország. Kerkápoly — bármily czifrán körülirja is — megelégedett volna azzal, hogy az osztr. bank „tetszése szerinti" bankot alapitson Budapesten; kormányozza, lássa el ugy, a mint tetszik, csakhogy valahára legyen már oly valamink, a mit banknak lehet nevezni.

Mi ellenkezőleg vélekedünk.

Teljesen megelégeltük az osztrák nemzeti bank atyáskodó jóságát. A nemzet önálló és független bankot szükségel. Ha ezt nem állitunk, a czél nem lesz elérve, s pénzügyi helyzetünk mit sem változik.

Mi nem akarunk Bécstől gyámkodást koldulni, hanem igenis akarunk a magunk lábán járni. Mert hiszen, megtanulhattuk a multból, hogy ha a más lábán járunk is, akkor is csak a mi lábunk fáradt el.

De hát Kerkápolynak is van-e arra szüksége, hogy imádkozzék azért, a mit követelni joga van? Nem resteli-e magyar kormányférfiu létére igy megalázni magát azon Bécs előtt, mely ha minden kincsét nekünk adná is, még sem fizethetné azt vissza, a mit már egyszer-másszor mi tőlunk — nem vizsgáljuk, miféle utakon — kicsikart?

Igaz, hogy pénzszükségünk égető, de e bajon mindenelőtt nekünk kell segitni.

Az ország várva-várja, hogy a kormány önálló, független bank alapitásáról terjeszszen a képviselőház elé törvényjavaslatot. A honatyák bizonyá a nem fognak késni ennek megszavazásával.

Nincs tehát egyéb hátra, mint hogy a kormány nyerje ki erre a király előleges jóváhagyását, melyet bizton remélhetünk.

A nép jóléte függ ettől.

Mert a magyar nemzet nemcsak közösügyes igékkel, hanem — kenyérrel is él!

— **A király** Bécsbe ment. Kerkápoly tegapelőtt volt ott.

— **Közösügyes dolog.** A közös hadügyér a hadsereg feszerelése ügyében bizottságot hivott össze; ebben magyarok: Bujanovics, Szapári Gy. gr. Zychy Nándor gr. a keresk. ügyért alkalmasint Kozma oszt. tan. képviseli.

— **Fiume** város képviselőjévé ifj. vásonkeői gr. Zichy József kereskedelmi miniszter s Fiume volt kormányzója választatott meg. —

— **Az országgyülési Deákkör** a költségvetést elfogadta. Lónyai igéré, hogy Kerkápoly jelenlétében elmondja nézeteit. Vajon, nem itt fog keletkezni a Lónyaipárt? — Szóba jött, hogy a legfőbb itélőszék egy perben ugy itélt, mintha a határőrvidék hazánkra nézve kültöld volna. A miniszter figyelmeztetve lett az ebből keletkezhető zavarra; de ő nagy lelki nyugalommal azt felelte: nem tehet róla. Persze, hogy a párt megnyugodott benne. Ujabb bizonyiték a jobboldal kormányképességéről.

— **Beust** közelebb levelet intézett Grammont herczeghez, melyben megczáfolja a herczeget abban, mintha Ausztria előleges szerződéseket kötött volna Francziaországgal a porosz-franczia háboru előtt. Emliti, hogy a mi történt, az csak egyszerü levelezésből állott, minden kötelezettség elvállalása nélkül, mert ily nemü okmány nem iratott alá egyik fél által sem, s ha mindezek daczára Ausztriára számitott is a kormány, — azt csak elhamarkodott s indokolatlan politikai számitásnak tudja be; mert a semlegességet is csak „jóakaratból" óvta meg Ausztria. Az egyetlen megállapodás, mely e levelezés folytán létre jött, az volt, hogy egymás tudta nélkül nem bocsátkozik egyik kormány sem tárgyalásokba idegen állammal; de e megállapodás is minden kötelezettség elvállalása nélkül történt, — mert ha ez áll, akkor bajosan jött volna létre a franczia-porosz háboru. Igy beláthatni e levél megnyugtató fontosságát.

— **A horvát Unió-párt** e hó 4-én tartott ülésében jeleztetett, hogy Jellacsics Gyula, mint a regnikolaris bizottság tagja, a horvát munkálat ellen szavazott.

— **A legtöbb európai udvarnál** elhatározták a meghalt III. Napoleon-ért a gyászt fölvenni. A gyász jan. 14-től—24-éig fog tartani. Bécsben is elrendelték a gyászt ugyan ez időtartamra.

— **Chislehurstból** távirják, hogy a kis Lulu, Napoleon Lajos kiskoru fia fölvette a „IV. Napoleon" czimet.

Alakitsunk Debreczenben uszodát is!

— A korcsolyázó egylet tervezői figyelmébe. —

A „Debreczen" jelen évi 3-ik számában egy Debreczenben felállitani szándékolt korcsolyázó egylet alakultáról ad tudósitást. Távolról sem akarok ez, vagy bármely hasznos czélu, — különösen az ifju nemzedék ugy lelki, mint testi ügyességét képző s izomerejét fokozni szándékozó társulat ellen szólani, mert ezeknek hasznosságát, ugy a munka, mint a védérő emelésére szolgáló nagy fontosságát minden helyesen gondolkodó ember elösmeri, tudván azt, hogy: csak ép testben van az ép lélek; sőt inkább ez érlelte meg bennem azon elhatározást, hogy nyilvánosság elé hozzam egyik régibb eszmémet, melynek az emlitett czélok elérésére vagy legalább megközelitésére legnagyobb befolyása van.

A végzet megtagadta tőlünk, hogy folyó, vagy nagyobb álló vizben szerezhessék meg ifjaink a világ minden embere által ösmert nélkülözhetlen testgyakorlatot, az uszás mesterségét. Azért nem vagyunk arra kényszeritve, hogy elmaradjunk.

Van a vasut s kertészeti egyleti kert közt 5—6 holdnyi területü vizállásos hely, (melyet a korcsolyázó egylet müködési terül kiválasztott,) mely a városhoz közel s elég tágas téren van, a viz apadván belőle, medrét könnyü szerrel lehetne kellőleg mélyiteni s uszodának megfelelővé átalakitani.

Alakitsunk egy közös — részvényeken nyugvó — **uszó s korcsolyázo társulatot.** Szólitsuk föl a nemes várost e térnek átengedésére, s meg vagyok győződve a felől, hogy a város a kérdéses tért minden érték helyrepótlása nélkül — ily közjó czélra — szivesen átengedi, mert ha ezt nem tenné, ugy saját gyermekeitől tagadná meg azon alkalmat és mivelésmódját, mit egy korunkbeli általános nevelésben részesülő gyermeknek adni kell.

Alakitsuk át a nevezett helyet, habár némi áldozattal is e nemes czélra, hazánk oltárára s gyermekeink számára teszszük az áldozatot, mely meghozza kamatját az edzett testü s tetterős nemzedék nevelése által.

Meg lévén győződve, hogy egy városunkban laló családapa sem vonul vissza ezen eszme megvalósitására irányzott törekvéstől, szivesen teszem magam — mint egyik alapitótag — e tárgyban bárkivel is érintkezésbe.

Debreczen 1873. jan. 14.

Zicherman Ignácz.

A tanitók fizetéséről.

(K. T.) A „Pesther Lloyd" közelebbi számai egyikében felszólal a tanitók fizetésfelemelése mellett. Tudjuk, hogy ez ügy épen jelenleg foglalkoztatja az országgyülést, — jó lesz tehát, ha kissé bele pillantunk a titkok könyvébe.

Áll az, hogy országos iskolaügyi törvényczikkelyeink közt a 149-ik §. a legidőszerütlenebbé, — hogy ugy mondjuk — a legelévültebbé vált. Ez az a hires §, mely egy rendes tanitó fizetését 300 o. é. ftban állapitja meg. Az is áll azonban, hogy a tanitók fizetése évenkint átlag csak 198 ft. 75 krra megy. Igy tehát kell, hogy létezzenek tanitók, kik ez utóbbi összegnél is kevesebb évi honoráriumot kapnak!!!

Eltekintve ez észszel fel nem fogható utóbbi föltevéstől, vegyük csak a törvénymegállapitotta 300 ftnyi honoráriumot. Beszéljünk csak erről!

És képzeljünk magunknak most egy több tagból álló családot, mely hivatásához képest kell, hogy éljen, melynek az ifjabb családtagok jövőjéről is kell gondoskodni; és képzeljük el az évet is 365 hosszu napjával, melynek mindegyikén az a kérdés merül föl a családban: mit együnk ma? miből vegyünk ruhát, világitást?

És ennek mindnek 300 forintból kell fedeztetnie; és a család mégis megél belőle, mert meg kell élnie.

Igaz, hogy volt idő, mikor az a 300 frt talán gazdag ember előtt is soknak látszott; mikor aránylag kevés pénzért igen sokat lehetett beszerezni; de idővel a pénz értéke lejebb szállott, — a házi szükségletek néposztályok minden rétegében megszaporodtak s ma már ott állunk, hogy 300 forinttal a kondásokat fogadjuk.

Szerencse, hogy némely helyen nem hangzik el a pusztában a nyomorral küzdők jajkiáltása.

Igy Bécsben 25% emelték följebb a tanitók fizetését, sőt ujabban Mohácson is határzatba ment, hogy jan. 1-től azon tanitók, kik eddig 365—500 frttal dijaztattak, lakpénzzel bezárólag ezentul 550—750 fortot fognak huzni.

Ideje, hogy a tanitók sorsán segitsünk, mert jövőre nem lesz, ki e terhes pályára vállalkozzék. Hisz most is 8000 tanitó hiányában vagyunk! Változtassunk e kérdésen.

A kis Svájcz évenkint 12½ millió frankot ad ki tanügyi czélokra, s Magyarország állapodjék meg az eddig megajánlott 4.119,850 forintnál, mikor lótenyésztésére is többet fordit 3 milliónál?...

Ha a külföld megismerte tanügyi viszonyainkat, akkor nincs mit csudálkoznunk, ha barbároknak mond bennünket!

Farsangi lapdacsok.

*** Gyönyörü képek tárulnak a szemlélő elé ebben a mi kedves, jó magyar városunkban, imitt-amott.

Ne ijedjen meg a városi hatóság, nem a hiven ápolt — főpálinkamérési helyiségről akarunk szólani, a mely városunk szégyenére még mindig türetik.

Elvezetjük olvasóinkat a hagymatérre, a melyen ugyan nem zöldel bokor, virány, de van ott egyéb.

Két épület egymás mellett.

A város istállója — legalább külsőleg — ugy diszelg, mintha épen urasági laknak épitették volna. A nagy kőépület a várősnak becsületére válik. Van is rá gond forditva.

Mellette ott lapul a város másik épülete; ez egy már sülyedni készülő rozzant ház, mintha irgalomból adták volna oda valakinek hasznába latul. Ezzel nem gondol senki. Ez az — óvoda.

Nemde gyönyörü kép? A város istállója mellett szégyenkedve guggol — az iskola!

* * *

Némely rendőr a „kegyes és istenfélő" disznevet erővel ki akarja magának érdemelni.

A minap is őrködött egy pár őr egyik utczán, s kitartásuk nem is lankadt, mindaddig, amig — korcsmára nem találtak.

De azt már ki nem állották, hogy ezt elkerüljék.

Hanem azért, hogy lelköket megnyugtassák, szépen elénekelték a templomi énekes könyvből ama versszakot:

„Ha te meg nem tartasz, uram isten,
Hiába vigyáznak — a mi szemeink!"

* * *

Párbeszéd a szinház előtt.

Esti előadás tartatik.

Idegen: Micsoda czifra klepetusu ember az ott azzal a nagy furkós bottal?

Helybeli: Az a kapus.

Idegen: Minek, vagy kinek a kapusa?

Helybeli: Hát a szinház kapusa.

Idegen: Hiszen a szinháznak még kapuja sincs, minek akkor kapus?

Megjegyezzük, hogy azon estén, mikor e párbeszéd folyt, a szinházban nem azt játszották, hogy „Fenn az ernyő, nincsen kas."

Szinházi szemle.

Szombaton bérletszünetben adatott **„Hunyady László"**, eredeti nagy opera 4 szakaszban, zenéje Erkel Ferencztől. E darab a jelen szinidényben másodszor került elő.

Vasárnap bérletszünetben és még hozzá felemelt árak mellett ez idényben harmadszor került szinre: **„A szigetvári vértanuk"**, eredeti szomorujáték 5 felvonásban, irta Jókai Mór.

Tegnap felemelt árak mellett és szintén bérletszünetben adatott: **„Csikós"**, eredeti népszinmü dalokkal és tánczczal 3 szakaszban, irta Szigligeti. E darab ez idényben másodszor került szinre, mindkét alkalommal Bogyó játszotta a czimszerepet.

— **Liszt tiszteletére** fényes zeneestélyt rendezett a Rózsavölgyi-czég a Hungaria termeiben. Vagy 500-an jelentek meg a válogatott müértők közül. Részt vettek Mihailovits, Dunkl, Jókainé, kinek szavalását Liszt maga kisérte. Zongorán játszott gr. Széchényi Imre. Aztán kezdődött a fényes lakoma, melyben 20-an vettek részt. Az első toasztot Jókai mondta Lisztre, aztán Balázs Sándor Jókainéra, Augusz b. a Jókai párra stb. Az estély igen vidám volt, s pattogó élczek közt folyt a jó kedv. A lakoma közel éjfélig tartott.

UJDONSÁGOK.

* **Sárváry Jakab** kitünő miveltségü hazánkfia s városunk szülötte ma del előtt meghalt. A boldogult a nagy hirü Sárváry Pál debreczeni tanár egyik fia volt, s szép tehetségei a miveltség ama magasabb fokára emelék őt, melyen édes atyja állott s — mondhatni, hogy családjának igazán disze volt. A nagy tekintélyü család méltó gyászát a közrészvét enyhitse. Béke az elhunyt hamvaira!

* **Debreczen város** költségelőirányzata 1873. évre. Gazdasági bevétel: 534,117 frt 22½ kr. Közigazgatási bevétel: 27,200 frt. Összesen: 561,317 frt 22½ kr. — Kiadási előirányzat; gazdasági czélokra: 429,356 frt 42½ kr; közigazgatásiakra 139,884 frt 32½ kr, összesen: 569,240 frt 75 kr. Levonva a bevételi főösszeget, mutatkozik hiány: 7923 frt 52½ kr. Érdekesnek tartjuk ide igtatni, hogy a könyvnyomdára 26,656 frt 50 kr, egyházak, iskolák és intézetekre 50.331 frt 85 krajczár, a szinházra pedig 10,908 frt irányoztatott elő.

* **A polgári kör** városunknak egyik legéletrevalóbb és leghasznosabb társulata, mely megérdemli, hogy minél nagyobb mérvü pártfogásban részesüljön azon polgárok részéről, a kiknek ez szellemi táplálékot, általában hasznos szórakozást nyujt. Azonban — ugy halljuk — hogy a régi tagok közül még igen sokan nem iratták be magukat e körbe. Meglehet, hogy ennek nem annyira a közönyösség az oka, mint inkább azon körülmény, hogy az aláirási ivek nem jutottak el mindenkihez; figyelmeztetjük azért polgártársainkat, a kik kedvelik a szellemi élvezetet, hogy a polgári kör helyiségé-

TÁRCZA.

EGY NEMESEMBER LEÁNYA

Regény három kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Harmadik rész.

(Folytatás.)

— Ő szereti őt. Olvastam tekintetéből, ideges mozdulataiból, egész lényéből. Vigyázz magadra Eldon Jenni, vetélytársnőd én vagyok, s mindazon kegyetlenséget, azon szégyent, mit reám halmoztál, most megboszulhatnám. Én nem teendem, mert atyám emlékén fogadtam fel magamban ugy cselekedni, hogy nevére érdemesitsem magamat, bár az tőlem elvonatott.

Sorenza végig voná kezét homlokán, és folytatá:

Minden szenvedésem e két nőtől származott; látásuk életre hivta mindazon keserü érzelmeket, melyek bensőmben nyugodtak, de ezekből ne származzék semmi nemtelen. Mikor és miként pótolhatná helyre, ez anya és leány a multat? Soha! És még is megparancsolom szivemnek, hogy hallgasson, s megteszek mindent, hogy a Porry szerelmét távol tartsam magamtól. Eldon Jenni, ma visszaajándékoztam kedvesedet. Ha szeret, a koczka el van vetve, és sorsod rövid időn elválik. Ha még engem, ifjukori álmát szeret, akkor nem engedi magát neked ajándékoztatni, és akkor — s megállott a nyitott ablak előtt — nem vagyok hibás, de az itéletet szive mondta ki közöttünk.

— Jó napot, mondá egy hang. Sorenza mögött. Mariquitta volt. Sorenza megfordult.

Nehány nap mult el, mialatt Porry sem Eldonéknál, sem Sorenzánál, sem a gyógyteremben meg nem jelent. Azt mondák hogy elutazott. Vissza jön vagy nem? Ez volt a kérdés, melyet Sorenza és Jenni magukban feltettek.

E helyett Arthur naponkint volt Sorenzánál. E kitartó tisztelgés boszantá Mariquittát, mert őt egészen el látszott feledni, hogy mostoha anyjának vigye hódolatát.

Mariquittának a legsötétebb sejtelme sem volt a Sorenza és Arthur közti rokonságról, hanem viseletében csak érzelmei változását látta. Azon arányban, melyben visszavonult, ébredt fel az ifju nőben irántai régi hajlama.

Küzdelem volt ez, mely nékie felajánlatott, s elfogá a vágy, azon szivet ujra meghóditani, mely azon ponton volt, hogy elhagyja. Arthur szerelemféltését igyekezett most, a Benkéveli kaczérkodás által felébreszteni. Többet foglalkozott a fiatal müvészszel, mint az okosság tanácsolta, s kitette magát az emberek megjegyzéseinek, s ezt egy egyénért, ki szivét legkevésbbé sem érdekelte. A hiuság és vágy, hogy szerelemféltővé tegye, volt oka ezen maga viseletének.

Benke Mariquitta által bemutattatott Sorenzának. Egykor, előbb találkoztak egymással, de oly gyorsan, hogy az felindult kedély állapotában nem ügyelt kinézésére, a mit kevésbbé udvarias módon tett volna máskülönben. Sorenzára nézve e találkozás sokkal keserübb jelentőséggel bir, minthogy képes lett volna annak vonásait elfeledni, a ki e fájdalmas jelenetben a főszerepet játszotta.

E mellett az első találkozásnál sötét pir terült el Sorenza arczán, s több percre volt szüksége hogy annyira erőt nyerjen hangján, miszerint köznapi udvarias kifejezéssel viszonozhassa köszöntését.

Arthur és Sorenza közt a beszéd csak nem mindennap folytattatott Mariquittáról. Sorenza ilyenkor oly komolyan beszélt vele, hogy Arthur megváltozott viseletét valóban ez okozta.

Egy napon igy nyilatkozott Sorenza:

— Te elhanyagolod anyádat és nővéredet; ez felingerelendi őket Mariquitta ellen. Gondolj arra, hogy ő ugyanazon nevet viseli, a melyet én, s hogy mindazok, kik hozzám rokonságban vannak, gyülöltekké lesznek előttük.

— Sorenza, én is oly nagyon, annyira mások fölött szeretem, hogy érette képes vagyok bármely tettet véghez vinni.

— Ha szereted, gondolkoznod kell becsülete felől is, ez olyasmi a mit a becsületesség tesz kötelességeddé.

— No jó, mindent megteszek, hogy be szédtárgya ne legyen.

— Akkor utazzál el.

— Lehetetlen. Becsületszavamat adtam neki oly sokáig itt maradni, mig ő itt tartózkodik. Egyébiránt e szegényes öröm, hogy őt láthassam, megengedhető lenne.

Sorenza Renének irt.

Egy más alkalommal Arthur mondá Sorenzának:

— Panaszkodol reám, hogy Mariquittát compromittálom, és látogatásaim s több efélék által jó hirének ártottam; de mint hiszed, hogy Bencke tolakodásait megfogják itélni? Elnézheted és helyben hagyhatod azon módot és modort, melylyel szándékosan kétes világba igyekszik őt helyezni?

— Arthur, én Bencke viseletét a legnagyobb mértékben rosznak tartom, de ő annyira önhitt ember, hogy keveset használna, becsületére hivatkozni. E fogalom, nemes ember, oly valami, a mit ő nem ért. Egész más te nálad, a kikben sokkal több valódi lovagiasság van, hogy be ne látnád, hogy helytelenül tettél.

— Legyen, megváltozott viseletemmel ezt bizonyitottam, de mit nyertem vele? Te tudod, hogy azt a haszontalant még jobban felbátoritja.

— Mariquitta vigyázatlan az igaz; de nincs hozzá legkisebb hajlama sem.

— Ha ugy van, nehány szavad ráveheti hogy viseletét megváltoztassa.

E figyelmeztetés tőlem, még roszabbul hangolná, s közülünk minden bizalmasságot számüzve, a nélkül hogy más valamit megváltoztatna.

— Mariquitta jelleménél fogva még akkor is találná Benckét kedvesnek, s titokban mindazon meggondatlanságot megengedné magának, melyekben most nyiltan teszi magát hibássá. Ez uton a dolog még roszabbodnék. Más eszközt kell használni.

— Melyiket?

— Férjének közbejöttét.

— Sorenza! — kiáltá Arthur hevesen.

— Mi bajod, kedves Arthurom? Nem látod be magad, hogy nagyon természetes ha René nejét üdvözli.

— Még egy darabig beszélt Sorenza Arthurral; ez hallgatott rá, mialatt izgatott állapotban járt fel s le. Midőn végre eltávozott, le volt verve, annyira, hogy egy pillanatig ugy tetszett, mintha a legnagyobb nyereség mit az elejéből vonhat, az lenne, hogy ennek egyszerre véget vessen.

(Folyt. következik.)

ben esti hat óra után mindenki beirathatja magát tagul. S melegen ajánljuk ez egyletet a közönségnek.

* **Hannig Mátyás,** magasabb képzettségü kereskedőink egyike, a Lábatlanban levő csémentgyár egyik tulajdonosa, — ki városunkban laktában is előnyösen ismert üzletember volt és közbecsülésben állott, tegnap d. u. Pesten, hoszabb betegeskedés után — meghalt. Mély gyászba borult özvegyén és kiskoru gyermekein kivül számos rokon, barát, ismerős és pályatárs siratja elhunytát. — Béke lebegjen hamvai felett!

* **Az árvaszék ügykimutatása.** Az 1872-ik évben érkezett 2690 ügydarab, ebből elintéztetett ülésben 2415 db, ülésen kivül 221 drb. összesen 2636 db. Hátrány maradt 54 db. összesen 2690 ügydarab.

* **A timár ipartársulat** alapszabályai a kormánytól leérkeztek, többféle módositással; a többi közt megjegyzi a miniszter, hogy azon vagyon, mely a feloszlott timárczéhről száll a társulatra, legyen az ingó, vagy ingatlan, akár készpénz, egyenként név és érték kitétele mellett felsorolandó. Egyébiránt a módositások közt van olyan, mely a társulatnak csak előnyére lehet.

* **A kártyajátéknak** még sem adatott békesség a városon, közelebb is piaczutczán fedeztek fel ily barlangot. A kemény szigoruság volna ezek ellen a legjobb gyógyszer.

* **Gazdáknak.** Borsányi Viktor mai számunkban foglalt hirdetésére felhivjuk a gazdaközönség figyelmét. E derék gazdasági gépész azon helyzetben van, hogy a mezei gazdákat szakmájába vágó eszközökkel teljesen kielégitheti, gépeket javit, s nem kell minden legkisebb dologért a fővárosba rándulni.

* **Ez sem mindennapi.** Egy kaszálóbirtokos és debreczeni polgár nagyobb mérvü facsempészetért — 500, mond ötszáz o. ért. ftra büntettetett.

* **Téves czimü levelek.** Miután eddigelé több rendbeli oly közönséges és ajánlott levél érkezett az alólirt postahivatalhoz, a melynek czimzettje itt ösmeretlen u. m. Baranyi Imre, Barkaszi Miklós, A. Burghold, Sam. Deutsch, özv. Sipos Istvánné, Kis Péter, Lovassy Károly, Merka Ferencz, Mirna Károlyné, Senger, Stirling András, Urbáncsik Antal, Vats Ferenczné és Weiss Salamonnak szólók, az illető tisztelt czimzettek felkéretnek, levelüknek átvételére az itteni postahivatal levélpostaosztályában jelentkezni. Debreczen, 1873. január 13-án. A magy. kir. postahivatali gondnok:

Mayer.

* **Ha néptelen is,** de zajos volt a vásáros idő, legalább éjjel. A hetyke legények csak ugy kurjangattak alá s fel az utczán; vagy hármat be is csiptek közülök, s eltették őket oda, a hol bizonyára nem lesz kedvük kiabálni.

* **A Debreczenből Mikepircs-felé vezető** utfélen — mint halljuk — az életerős fákat a megkoppasztással nagyon megsértették. Nem tudjuk, ki és mily indokból tette ezt, de azt mondhatjuk, hogy azon fákat kár volna onnan elpusztitni.

* **Az „Utazók könyvtára"** III-ik füzete megjelent Tettey Nándor és társa kiadásában Pesten, közli Hang Ferencz. A csinos kiállitásu füzet, mely hozzánk is beküldetett, érdekes utasási rajzokat tartalmaz, többnyire az ujabb uti kalandokból összeállitva. Igy a Vezuv kitörése, az „Amerika" hajó égése is benne van. Tartalmaz beszélykéket is, a mik már nem az „utazók könyvtárá"-ba valók. Különben igen mulattató olvasmány s különösen az érettebb ifjuságnak ajánlható. Ára? . . .

* **Holländer József** tánczmüvészünk folyó hó 28-án a „Fehérló" nagy termében tánczvigalommal egybekötött tánczpróbát tart; Hnlländer a mi közönségünknek régi kedvencze, a mit az is bizonyit, hogy most is 109 tanitványnyal fogja vigalmát az ifjuságméltó örömére rendezni. Ajánljuk ez estélyt a szülők figyelmébe.

* **Kevés zsebtolvaj** jelent meg a közelebbi napokban városunkban, egy-kettő alig szállingózott ide, hanem vesztökre, a mennyiben befogták őket.

* **Furfangos mészáros.** Egy rozsnyói mészáros legény N.-Váradtól a vasuton együtt utazott egy bamba tót szücs legénynyel, s jó barátságba jöttek, s egymás irányában bizalmasok lettek. A vonat megérkezésekor azt mondja a mészáros szücs barátjának: „eredj pajtás, végy nekem 10 krért szivart, én majd addig megfogom pakktáskádat. A jámbor egész készséggel ment szivarért, s mire visszatért, sem pajtás, sem koffer, sem mészáros nem volt sehol, sőt hogy együgyüségét megkoronázza, az ott levő rendőrségnek sem szólott, hanem a városházához szaladt. Ütheti bottal a nyomát!!

* **Hordárcsiny.** Egy hordár tegnap arra akarta felhasználni pihenési idejét, hogy akkor is pénzt szerezzen, s igy a más zsebében kereskedett, de szerencsétlenül, mert tetten kapták, s lezáratott.

* **Rendőri kaland.** A vásárra Pestről két igazán uri külsejü s ruházatu ország szerte hires zsebmetsző és tolvaj egyénnek sikerült a városba bejönni, s itt a nyugati soron szállást fogadni. Már biztosságban érezték magukat, s mesterségükhöz hozzá is fogtak, a mennyiben egy nagy kereskedő boltjából egy vég selymet elloptak. Megtudván ezt rendőrségünk, a tetteseket nyomozta, s csak annyinak jött tudomására, hogy az egyik nagy tarka uri kabátot viselt. „Szemesnek a világ, vaknak az alamizsna" példabeszédet tartva a rendőrség szem előtt, minden követ megmozditott és semmi fáradságot nem kimélt a tettesek elfogása végett. Sok fáradság után végre megtudott annyit, hogy az illetők a nyugati oldal valamelyik korcsmájában vannak szállva. Miután előtte tudva voltak s vannak a gyanus helyek, kutatását ezen helyeken megkezdte, s véletlen szerencséből épen azon korcsmába ment legelőször, hol az illetők voltak. — A korcsmáros a tettesek kiadására tett felszólitás után határozottan tagadta, hogy a keresett tolvajok nála lennének, vagy lettek volna; de a rendőrség ösmerve embereit, szavainak hitelt nem adott és a keresést megkezdte, minek eredménye az lett, hogy a tolvajok egyike egy kamarában elbujva megtaláltatott; másika pedig a sátorok között eltogatott. — Kihallgatásuk alkalmával tettöket nem tagadták, miután nem is tagadhatták; náluk lévén a lopott s nagy értékü selyem. — S most benülnek ott, hol társaiktól selymet bajosan kaphatnak. Hogy a rendőrség mily hasznos szolgálatot tett ez egyének elfogása által a közjónak s egyeseknek: kitünik abból is, hogy a százakat érő selyem a tulajdonosnak visszaadatott, az illetők pedig ártalmatlanná tétettek. A tolvajokat eltitkoló korcsmáros sem maradt büntetlenül.

* **Vadászoknak.** A Hortobágyon — mint értesülünk — temérdek vadliba tanyázik még most is, a mi ritkaság januárban; a libavadászat tehát még most is kifizetné magát, csak emberek kellenének a gátra. De a sport e nemének nálunk igen kevés kedvelője van.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése jan. 13-án.

Elnök Bittó István.

Megnyittatván az ülés, a jegyzőkönyv hitelesittetik. Elnök több beadványt jelent be, köztök Békésmegye abbeli kérvényét, hogy a jezsuiták kiutasittassanak és javaik iskolai czélokra forditassanak. — Hoffmann és Fröhlich kérvényt nyujtnak be. A kérvényi bizottsághoz utasittatnak.

Madarász interpellálja a belügyminisztert; szándékozik-e mihamarább tvjavaslatot terjeszteni a ház elé az iránt, hogy a választásnál előforduló vesztegetések meggátoltassanak.

Házmán kérdést intéz a hadügyi miniszterhez, hogy teljesen rendezve van-e honvédségünk? van e az összes létszámra elegendő fegyver, töltény, ruha stb. s ha igen, hol vannak elhelyezve? létezik e egy előzetesen megállapitott hadirend? s ha mindez nincs meg, szándékezik-e ezokre nézve a szükségas intézkedéseket megtenni? — Mindkét interpellátio kiadatik az illető minisztereknek.

Lázár Á. határozati javaslatot terjeszt elő, melyben a kormány részv. társulati tvjavaslat benyujtására szóllitatik föl.

Oláh Gyula hat. javaslatot nyujt be, melyben a Jászkun kerületek Lipót alatti elzálogositása folytán a jászkunok részéről történt visszaváltásnak az állam által leendő fedeztetése iránt, a kormány hat. javaslat benyujtására szólittatik fel, — ki fog nyomatni, s felvétele iránt a ház határozni fog.

Irányi Dániel a következő interpellátiót intézi a miniszterelnökhöz: Ki rendelte el Pelagics bosnziai politikai menekültnek hazájába való visszakisértetését? miután ezen visszakisérés valóságos kiszolgáltatás, mely ily esetben ugy a nemzetközi jogba, mint az emberiség törvényeibe ütközik, s ha foganatosittatik. a kormány hirnevét és becsületét csorbitja, kérdőre vonta-e a kormány a rendelet szerzőjét, ha az neki alárendelt közeg volt, s maga fejéből cselekedett; s ha a miniszter volt, hajlandó-e a miniszterelnök annak nevét a háznak megmondani, hogy az vonhassa őt felelősségre?

Ez interpellácziő kiadatik a miniszterelnöknek.

Tárgyalás alá vétetik gr. Lónyay határozati javaslata.

Tisza Kálmán éles birálat alá veszi a gróf müveletét e zárszámadások megvizsgálása ügyében. Az egyes tételeket egyenkint megtámadván, a Lónyay-ajánlathoz ilyforma módositványt ad be:

Az állami számvevőség által fölülvizsgált 1868-, 1869-, 1870 és 1871-iki zárszámadások, valamint az 1867 iki kezelési kimutatás; továbbá az állami számvevőség tudósitásai az erre következett miniszteri megjegyzésekkel oly utasitással adatnak vissza a pénzügyi bizottságnak, hogy vonatkozólag a felülvizsgálatra, indokolt véleményt terjeszszen a ház elé.

Lónyay M. gróf mindezek ellenében védi álláspontját s tagadja, mintha felületes s rögtöni felülvizsgálattal akarta volna a zárszámadásokat elodázni.

Helfi Tisza K. módositványa mellett szól.

Szólnak még Zsedényi, Tisza és Ghyczy, mire szavazásra kerül a dolog. A szavazásnál Lónyay ajánlata fogadtatik el változatlanul.

Tárgyaltatik a kiszolgált katonai altisztek ügye A többség elfogadja azon lényeges pontot, mely szerint bizonyos hivatalokra első sorban a kiszolgált katonai altisztek tarthatnak igényt.

Délutáni posta.

— Zágráb, jan. 13. A nemzeti párti fegyverkereskedő Bothe és ugyanazon párti kávés Kőnig részére 9 mázsa puskapor érkezett. Ez lefoglaltatott, s a vizsgálat ezen mysticus ügyben elrendeltetett.

— Zágráb, január 13. Vinkovics, nagybirtokos unionista Varasdmegye alispánjává neveztetett ki. Az „Obzor" a röpirat-ügyben az államügyészi hivatalt pártatlan igazságszolgáltatásra hivja föl.

A „Debreczen"
eredeti

MAGÁNTAVIRATAI.

— Róma, jan. 14. A pápa elfogadta a német egyesület küldöttségét, mely latin feliratot nyujtott át, azt mondván: miként elösmeri a pápa csalatkozhatatlanságát, tiltakozik az üldözés és igaztalan törvények ellen, s reményli, hogy Németországot az egyház legyőzendi. A pápa azt felelte: isten hatalmas fegyvereket adott, hogy a vallást oltalmazzák, nem pedig az egyházat üldözzék; mert az erkölcsöt akarják szétrombolni, és az ifjuságot a magok módja szerint oktatni, holott az egyháznak az oktatásra szent joga van.

KÖZGAZDASÁG.

— Debreczen, jan. 11. Mai piaczunk a szokásos szombati vásárokhoz képest meglehetősen látogatott volt; azanban leginkább a tengeri volt jobbára a behozatalban képviselve, csak itt-ott volt leginkább helybeli és böszörményi csekélyebb sulyu buza és rozs található. A terményárak következően jegyezhetők: Tisztabuza könnyebb faj 10. 60—80. Kétszeres 9—10 50. Rozs 7. 40 -60. Árpa 4. 10—20 Zab 2. 80. 3. Köles 6. 20—40 Tengeri 6 10—20.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

Érmelléki birtok.

Diószeg mellett Kóly határában egy 60 hold területü első osztályu tagositott birtok (erdőirtás) hozzá tartozó kitünő fekvésü tizenegy nyilas szőlővel, az országut mentén fekvő kényelmes épületekkel, valamint Regale jövedelemmel együtt. — örök áron eladó. — esetleg debreczeni fekvőségért elcserélendő vagy hosszabb időre haszonbérbe adandó.

Bővebb felvilágositást ad Pesten. Belváros, Kalap utcza 3-dik szám alatt.

28 2—3 **Vámossy István.**

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A legjobb amerikai

varrógépek,

minden modorban tökéletes betanitás mellett, részletfizetésre is, nálunk a legjutányosabb árban kaphatók.

Kárton — Cachemire — szövet és selyempaplanok, lószőr, kecskeszőr és tengeri füvel (Seegras) töltött matráczok, legolcsóbb árak mellett nagy választásban.

Varrógép raktárunkat berendeztük mindenféle rövidárukkal, franczia virágokkal, és az ott található gyászárukat és divatárusnő czikkeket a nagyérdemü közönség becses figyelmébe különösen ajánljuk.

Mély tisztelettel

Klimó és Holvay

az amerikai „Howe Machine Company"-nak egyedüli képviselője Debreczenben.

24

Egy helybeli gyakornok nálunk felvétetik

Göztéglagyári társulat városunkban

jelenleg nélkülözhető!

Alólirott elhatároztam, cserép és tégla gyáromat oly módon szerelni föl, hogy az bármily nagy szükségletnek megfelelni képes legyen.

Ennélfogva tisztelettel hivom fel az érdeklők figyelmét arra — hogy ösmert jó minőségü épületi téglaim és cserépeimre

bármily megrendelést a legjutányosabb ár

mellett elfogadok, azon megjegyzéssel, hogy a nagyobb megrendelést tevők mindég a tél folytán sziveskedjenek ez iránt intézkedni.

Megrendeléseket elfogadok emlitett gyárombau, ugyszintén a r. kath. temető melletti homokkerti irodámban, hol egyszersmind mindenféle kifaragott tölgyfagerendák, deszkák, oszlopok, s faragó mestereknek való ákácz és nyir szerszámfák, nagy választékban kaphatók.

659 6—8 **Zicherman Ignácz.**

Eladó ház.

Kádasutczán 1895. szám alatti cserepes ház, mely tartalmaz felül négy szobát és ugyanannyi pincze lakot, hátul pedig ismét 4 szobát, hozzá kivántató konyhák és kamarákkal. — házutánvaló 22 folyó öl földével — örök áron eladó. Értekezhetni a benne lakó tulajdonossal.

33 1—

A Bika vendéglő

11. számu szobájában

még rövid ideig tart a végkiárulás a franczia ékszerczikkek, Broche és fülfüggők, gyürük, metaillok, ing- és kézelő gombokból, mint szinte a zsebórák kitünő fajából; kiváltkép ajánlhatjuk minden ez osztályokba tartozó czikkeinket, mivel feltünően olcsó ár mellett 5 évi jótállást vállalunk a tőlünk vásárlottakra nézve, ugy az órák jósága, mint a talmi- és China arany áruknak meg nem feketedhetéséről. Minden áruink rendkivül alkalmasak a farsang folytán báli ékszerekül.

Tisztelettel:

J. Timendorfer és Társa.

Bécs Obere Donaustr. 4.

31. 1—

Eltévedett pincs.

Ma azaz f. hó 13. déli egy óra tájban a nagy mester utczai 1240-ik számu háztól egy vágott fülü és farku tiszta fehér selyem pincs tévedt el, a találónak illő jutalom adatik alólirt által.

30 2—3 **Kovácsy Adolf.**

BORSÁNYI VIKTOR

gazdasági gépész

Debreczenben

Nagy-Váradutcza 2203-ik sz. a.

Ajánlja ujonnan nyitott gépmühelyét és gépraktárát, hol készen kaphatók, vagy megrendelhetők: ekék, boronák, rögtörők és vető gépek, szénagyütők, répa és szecskavágok, őrlők, daráló és tengeri morzsoló gépek, szóró és szelelő rosták, cséplő gépek. Továbbá ajánlkozik mindennemü gépeknek kijavitására; géprészletek, esztergályosmunkák, tengelyek, perselyek készitésére, és a

GŐZCSÉPLŐGÉPEKNEK

szalmával füthetőkké átalakitására.

— végre használatra ad —

8 lóerejü szalmával is füthető gőzcséplőgépeket

perczentfizetés mellett. 32 1—3

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a Halmi József és néhai neje Vári Mária közös tulajdonukat tevő a debreczeni 491 számu telekjegyzőkönyvben. A + 504 h. r. sz. alatt bejegyzett 900 aft. becsült czegléd külvárosi 2682 számu házas telek f. 1873-ik évi jan. 30-án délutáni 3 órakor. a telekhivatal helyiségében tartandó önkéntes árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 90 aft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlan becsáron alul el nem adatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéstől 5 hónap, a 2-ik 8 hónap, a 3 ik 1 év alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánat pénz az utólsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdon joga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó, s egyéb terhet.

6 Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, a kik az eladandó ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1872-ik évi decz. hó 20-kán tartott üléséből.

7 3—3 **Igmándi József**
telekkönyvvezető.

Árverési hirdetmény.

A néhai Auer Andrásné, szül. Hoffer Zsuzsánna hagyatékához tartozó 8 darab gőzmalmi részvény, a debreczeni kir. törvényszéknek 1872-dik év deczember hó 4-kén 14,332. szám alatt kelt végzése folytán folyó év január hó 21-kén d. u. 3 órakor, a kir. törvényszék nagy tanácstermében nyilvános árverés utján — készpénzfizetés mellett el fog adatni.

Mire a venni szándékozók meghivatnak. — Kelt Debreczenben, 1873. jan. 5

20 3—3 **Boruzs József**
törv. aljegyző.

Árverési hirdetmény.

A székelyhidi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Fényes Kálmán részére, alperes Gulácsi Lajos álmosdi lakostól 1674 aft 16 kr tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. az álmosdi 178 sz. tjkvben 192, és az álmosdi 363. számu telekjegyzőkönyvben A h. r. szám alatt bejegyzett aftra becsült 115. sz. ház és telek és 20 hold szántóföld 1873-dik évi január hó 24 dik, szükség esetére február hó 24 ik napján délelőtti 10 órakor, Álmosd község házánál és pedig a ház és telek 1000 frt — a föld pedig 188. frt kikiáltási ár mellett tartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéskor, ettől 2 és 4 hó alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalékos kamatával fent irt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt vevő kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Székelyhidon, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnak 1872-ik évi november hó 21-ik napján tartott üléséből.

666 2—3 **Galambos Antal**
kir. albiró.

Értesités.

Alulirott tudatja a helybeli s vidéki n. é. közönséggel, miszerint Fodor István épitőmesterrel társul szövetkezvén, elvállal bárminemü épitkezést, valamint tervezéseket a legjutányosabb ár mellett.

Értekezhetni n. csapóutcza 304. sz. Debreczenben.

663 5—6 **Fodor József,**
épitész-mérnök.

Debreczen, 1873. nyomatott a részv. társ. könyvnyomdájában.